

La Llengua i l'Escola

L'infant d'avui, l'home de demà, té davant, sen un esdevenidor que ignora. No sap ell el que serà la lluita que haurà d'emprendre per a obrir-se pas en els camins de la vida. Ell per si sol no pot fer res; ho ignora tot. Cal que aquells que tenen el deure d'encaminar els seus passos l'equipin amb tots els bagatges necessaris per a que pugui triomfar en la lluita i ésser útil i si mateix i als seus semblants. Pares i mestres són els responsables de l'esdevenidor de l'infant, però cal, a més, que l'Estat faci el necessari perquè pares i mestres puguin complir el seu deure. S'ha fet així? Es fa així a casa nostra?

Hom sap prou bé que durant la monarquia el flagell de l'analfabetisme era una de les característiques de l'Estat. I si Catalunya representava i representa encara, una excepció de la regla general, no era per causes més fàcils, sinó gràcies a la iniciativa privada que supliria les deficiències. Avui, malgrat la República, cal encara que sigui la iniciativa privada la que supleixi tanta deficiència. I una d'elles és la que fa referència a l'ensenyament en llengua materna.

Pedagògicament està demostrat que per a què les ensenyances esdevinguin profitoses és necessari que l'infant sigui ensenyat en la seva pròpia llengua. Així ho entengué Marcel·lí Domingo quan es féu càrrec de la càrtera d'Instrucció Pública del Govern Provisional de la República, i en un dels primers decrets que signà fou el que establí l'obligatorietat de l'ensenyament en català als infants catalans durant els primers anys d'Escola. Es compleix avui aquest decret? Malauradament podem afirmar que en molts llocs de Catalunya no hi ha arribat encara. Causes? No hi ha espai suficient per a detallar-les; i ens tenim de limitar a constatar el fet concret. Com corregir-lo? Fent que la iniciativa privada faci el necessari per a corregir el defecte, i evitar que el dia de demà passi, com passa avui, que siguin molts els catalans que desconeguin gramaticalment la seva pròpia llengua.

VIDA MUNICIPAL

Sessió ordinària del dia 5 del mes que som.

A l'hora de costum, va reunir-se l'Ajuntament sota la Presidència del senyor Alcalde Josep M.ª Agustí.

Va aprovar-se l'acta de la sessió passada i després d'enterar-se de les comunicacions rebudes i disposicions del B. O. de la Generalitat, foren aprovades les relacions de bestiar sacrificat a l'escorxador gravades amb l'arbitri municipal, quin import total és de 2.643'69 pessetes.

També s'aprovaren les notes de jornals invertits en la prestació de diversos serveis i treballs, essent el total durant la quinzena passada, de 570 pessetes.

Va autoritzar-se la realització d'obres a les senyoretes Concepció i Josefa Portabella, i Francesc Matheu, així com algunes modificacions al plànol de la població en quan a l'amplària del carrer en projecte g.) i a la creació de xamflans en els carrers de l'eixampla que no estiguin assenyalats.

Foren aprovades diverses factures presentades fins a 31 de desembre.

Sessió extraordinària del dia 12.

L'Ajuntament va reunir-se en sessió extraordinària al sol objecte de tractar

d'una reclamació formulada contra el pressupost ordinari del 1936, referent a la jubilació de l'ex-Secretari senyor Avel·lí Torruella, quina jubilació aquest Ajuntament té formulat recurs, de conformitat als acords presos ja en octubre de 1934, per entendre injustificada la impossibilitat física que al·lega l'esmentat senyor, acordant-se per unanimitat ratificar-se en els anteriors acords.

Sessió de represa de possessió del dia 17.

La majoria de l'Ajuntament popular d'aquesta població, a les nou hores del dia d'avui, va reunir-se al Saló de Sessions de la Casa Comunal, presidits pel senyor Antoni Tort Rocavert, en la seva qualitat d'Alcalde popular, davant d'un nombre públic que hi assistí, va exposar que seguint ordres donades per ràdio d'haver-se disposat per l'Honorable senyor Governador General de Catalunya, la reposició dels Ajuntaments destituïts després del 6 d'octubre de 1934, com a conseqüència del resultat victoriós de les eleccions a diputats a Corts celebrades en data d'ahir, aquesta majoria en ús del seu perfecte dret, venia a rependre la representació del poble que tant injustament els va ésser usurpada,

Es dirigí al públic a peu dret i els digué que des d'aquell moment es consideraven altra vegada representants seus

i que per tant podien disposar-ne per tot allò que fos just en la seguretat d'ésser atesos. (llargs aplaudiments del públic i crits de visca Catalunya i la República)

Tot seguit es prengué l'acord de ratificar-se a les protestes presentades oportunament davant l'Ajuntament-Gestor, quines protestes—digué—donaren per reproduïdes a tots els efectes.

Així mateix va acordar-se enviar telegrames de felicitació als President i Consellers empresonats, donant-los compte d'aquest acte i també a l'Honorable senyor Governador General als efectes procedents.

La presidència digué que presos els acords no hi havia res més a tractar donant-se l'acte per acabat, si bé va acordar-se que en senyal de festa fos izada les Senyeres Nacional i Regional a la façana de la Casa Comunal.

El públic desfilà i en sortir al carrer, engroït pels qui no havien assistit a l'acte, plens de joia i alegria començaren en visques i aplaudiments perllongats fins que l'Alcalde popular senyor Tort i tots els Consellers sortiren al balcó, onejant-se la senyera, i veient-se obligat el senyor Alcalde a dirigir-se al públic donant-los compte novament d'haver-se possessionat de llurs respectius càrrecs en aquest Ajuntament, i després de recomanar serenitat i ordre digué que per a tot hi hauria temps, per a cada u li arribarà la seva hora. Al finalitzar la seva encertada i emocionant al·locució foren ofegades les últimes paraules del senyor Alcalde amb els crits de visca Catalunya i la República tot i aplaudint clamorosament.

Per bateries cuina d'alumini i porcelana, recordeu sempre la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

Per a portes, Mobles i Funerària, recordeu sempre la FUSTERIA de Bartomeu Gelis - Centre, 12

En bateigs, casaments i refrescs
serviu-hi sempre amb els deliciosos panets i coques de l'acreditat

FORN MONTSERRAT

Carrer Major, 110

La casa del pa d'excel·lent qualitat

CASTELLARENCS!!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Ultims dies del Mes Blanc

No oblideu que és la millor ocasió per a comprar roba per a la casa
REBUDES LES NOVETATS per a primavera i estiu a preus molt reduïts
CASA PASCUET

PERFILS

Apunts de novel·la

I

Carta d'avui

Ciutat, 10 febrer 1936.

Distingida amiga:

Quant avui t'he trobat a l'estació, he tingut una agradable sorpresa. Per tu no passen els anys; fresca i gentil com sempre. Una mica desinbolta, això sí, i perdona el mot. Ja saps que, en mi, és una preada divisa la franquesa. Comprèn que, ja de temps, et trobis tan a gust amb la teva llibertat. Abans, per la negligència dels teus tutors; ara, per la circumstància de viure tantes temporades lluny del teu marit. Ésser la muller d'un diplomàtic, no obstant, comporta unes belles displicències. Trovar-se avui aquí, demà a Burdeus, passat demà a París i l'altre a Ginebra, equival a no tenir gaire cura pels detalls convencionals.

Amb la nostra entrevista-llampec, de totes maneres, he vist l'Angelina de sempre. Eleganta, decidida, graciosa. Molt esperit modern i molta habilitat imaginativa. Curta la conversa, però substanciosa.

—Sou una gran parella!...—ens has dit. I has afegit:—Els sentiments, us traspuen a la cara...Equilibrats en amor i en jerarquia espiritual.—

La meva muller i jo, hem somrigut. Tu també has somrigut. La meva muller, prudenta, per cortesia. Tu, maliciosa, amb deix enigmàtic. Jo, amb certa reprimida comprensió. Has conclòs:

—En totes les èpoques, l'amor...—No t'he deixat acabar. Amb la excusa de què el tren arrencava, t'he malmès el final d'una teoria de les teves. I has tingut temps d'afegir encara, canviant de to:—Llegeixo sovint coses teves... Però, francament, ara no trobo amb el que escrius, aquell meu poeta d'altre temps —

Tan mateix, has tingut de presumir i emetre un judici. Hem tornat a somriure tots. La meva muller, ja ho sap que em coneixeres un cert temps, que ja és molt lluny. Dels meus idil·lis de joventut ella en coneix totes les heroïnes.

Les darreres estretes de mans, i t'has reclòs al fons del cotxe. El tren empenia la marxa. Ja suposo que, per una estona al menys, hauràs fet les teves reflexions.

Nosaltres també les hem fet, d'una manera superficial; jo especialment.

I les continuo ara, en la meua cambra de treball, en la quietud acostumada. I perquè vegis que soc fidel als meus records, i per correspondre a les antigues amistats, et dirigeixo la present amb tota sinceritat, i t'ajudo a refrescar les teves teories amb uns recods de més a més. Ja sé que soc perdonat, per qui pot fer-ho, en gràcies a la meua gentilesa.

Tot amb tot, veuràs com les il·lusions —flocs d'un dia— es marceixen amb els anys.

D'entre els llibres, del fons d'un calaix, en converses casuals i escaduceres, sovint sorgeix una guspira no obstant, que, en forma d'imatges puerils o antecessors atribularis—com els que copio més avall—ens fan viure unes hores sentimentals, plenes encara de romàntica eferveïssència i de volubles fantasies.

Molt satisfet de la sorpresa d'avui, reverentment als teus peus, i bon viatge.»

II

Lletra antiga i perfumada

«Ciutat, 5 febrer de 1912.

Estimat meu:

Tot el diumenge l'he passat molt trist i preocupada. He vist que no compareixies aquest matí, com de costum, a la sortida de missa a la Bonanova, he sentit una gran pena i un ennuïament al cor. Cap diumenge has deixat de compareixer; i estic neguitosa per tu... Què haurà passat? .. Estaràs malalt? .. Déu no ho vulgui.

Avui que ha fet un dia esplèndid i magnífic, només has faltat tu, per a què fos un diumenge ple d'alegria i emoció.

Tot el passeig he estat mirant d'un cantó a l'altre per veure si venies. Els tranvies prou en portaven de parelles i d'enamorats; però tu no arribaves mai...

Hem tornat a col·legi, i totes les amigues m'han conegut la meua preocupació. Al migdia, no he tingut esma per dinar; tot el refectori ressonava de rialles joves, però a mi em donaven més tristesa.

He provat de llegir tota la tarda, mentre les altres companyes tenien visita o jugaven al pati. No he pogut amb cap lectura. La família dels meus tutors, no han vingut tampoc a veure'm. Cada dia s'obliden més de mi. No em fa res per això; aquelles nenes són unes cursis.

He trobat el dia més llarg!... Per això comprenc que necessitava la teua presència i el teu amor, avui més que mai. Ha

estas per mi una festa ben inútil. Ni ocupacions ni efectes. Un dia buit; un dia detestable.

Tantes coses que t'hauria dit en poques paraules..

Dijous passat, l'Enrich Masriera i en Juanola, venint de l'escola d'Equitació, van entrar al col·legi a visitar la seva cosina. L'enric, va dir-me que feia pocs dies t'havia vist a l'escenari del Principal conversant amablement amb una artista. Ho va dir, n'estic certa, per donar-me gelosia. Jo ja sé que això no és cap mal; que les ocupacions al diari t'obliguen a freqüentar artistes i bohemis, i perdre alguna nit, i fer un xic el plaga. A mi, res em fa tot això mentre m'estimis i pensis en mi... Em diuen que sóc massa innocent pels meus divuit anys... Innocenta!... Que em treguin del pensionat, i veuran de que sóc capaç...

Poc saben ells que estic decidida a fugir amb tu ben lluny, sigui allà on sigui, per tal de què poguem disfrutar lliurement del nostre goig i dels nostres somnis...

Quan em tornis a escriure, fes-ho també per conduïre de la professora de francès. Mademoiselle René, és una bona persona. Ha sofert molt, i entent bastant en les coses del cor. Quan arriba cada dimarts, ben sagaçment em porta les teves lletres.

Ja m'he empassat tot el llibre que vas enviar-me. Stendhal, no és el meu autor predilecte. Prefereixo Pierre Louis; aquest és més apassionant i més modern. Quines coses que diu sobre l'amor!..

Quan faig el *deber* o labors, no deixo res ben fet. Només faig que pensar en tu; et veig a totes hores amb la imaginació. Em sé de cor tots els teus versos, i fins els han copiat alguna de les amigues. Mademoiselle René, també sap de memòria el «Nocturn primaveral». El diu amb un accent que emociona. A vegades, penso que totes estan enamorades de tu... Quan et venen darrera les reixes del jardí del col·legi, corren com unes boges. Diuen que t'escau molt la xalina negra, amb el rostre pàl·lid i els ulls brillants. Com que somrius sempre, et diuen «el gran simpàtic». Ja veus si et coneixen...

Jo en resto tota satisfeta, perquè sempre hi surto guanyant. Els seus, no saben fer versos, ni escriuen tan veement com tu.

Amb aquesta carta, van unes quantes violetes. Són les primeres que he collit del tros de jardí que hi ha davant la finestra de la meua cambra. Hi van molts be-

sos amb elles. Tot plegat, farà una aroma molt íntima per a la teva taula de treball. Em veuràs i em sentiràs. Que igual em passa a mi, amb les teves lletres i els teus versos.

Adéu, que ens criden al refectori. Fins a dijous.

Teva sempre; per tota la vida».

III

La contestació, però sense perfum

«Ciutat, 6 febrer de 1912

Estimada Lina:

Al llevar-me aquest matí, trobo la teva carta i les teves violetes, una i altres tan intenses. La teva missiva, és avui molt romàntica. Cada dia ets més impressionable i sentimental. Això, no et convé, creu-me

Espiritualment, ets la regina dels meus somnis.

Ja saps com m'inspires i com t'estimo. No tinguis aprensions, però, que jo sóc el de sempre.

No vaig venir diumenge, perquè el director del diari, es va empenyar en què jo tenia d'anar a fer una informació vaguística. Tot el dissabte i diumenge vaig estar a Torelló. Molt trasbals i molt d'escriure; constantment, però, pensant amb tu.

Les teves amigues del col·legi, em fan un gran favor; però els teus amics no em fan cap gràcia. Allò de l'escenari del Teatre Principal, no té importància. Les artistes, aquí i a tot arreu, cerquen l'amistat dels periodistes. Amistat interes-

sada professionalment; es comprèn. Que si el seu treball és tan perfecte; que si el públic les mima de debò... Tot plegat per l'afalac d'un elogi en el diari.

Certament les teves violetes m'acompanyen. Tota tu, ets present al meu entorn. I et veig, no com estaves el diumenge; sinó com ets cada dia. Esplèndidament bona, intel·ligent i espiritual.

Tota la teva ingenuïtat i joventut és una glòria. La glòria que, tu i jo, esperem que sigui perdurable. Dijous et diré més coses.

Restat tranquil·la i no t'emocionis. Tot ho veig de color de rosa.

Afectuosament teu».

J. VIVES I BORRELL

Caixa d'Estalvis de Castellar del Vallès

Fundada a l'any 1913

Balanç de l'any 1935

ACTIU

Valors	544.510'50 pessetes
Mobles	700'— "
Caixa i Bancs	95.940'43 "
	641.150'93

PASSIU

Imponents	566.717'06 pessetes
Capital o fons reserva	74.433'87 "
	641.150'93

Castellar del Vallès, 31 de desembre de 1935.—El Director, Fèlix Llobet.—El Tresorer, Jaume Puig.

Talleu aquí

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

Per fi, diumenge, continuarà el Campionat Amateur, suspès durant dos diumenges consecutius. En el nostre terreny es jugaran la final del grup Vallès, els eterns rivals Montcada i Castellar, les forces més aviat igualades, són la prometença de l'emoció en què serà seguit aquest encontre que promet ésser sensacional. El Montcada, que malgrat la desfeta que sofrí en el seu terreny a mans del nostre club reabilitant-se després venent al Parets per 3 a 1, vindrà a la nostra població disposat a emportar-se els dos preuats punts que li proporcionin el valuós títol de millor equip amateur del Vallès, més encara després d'assabentar-se del fall de la Federació, el qual li arrabassa el títol de campió del Primer Grup Vallès. Contra el Montcada, el Castellar presentarà l'equip de les grans solemnitats.

Degut a la importància de l'encontre, la Directiva atenent-se a les conclusions obtingudes durant la passada reunió del 12 de gener de 1936, ha cregut a bé celebrar la Diada Econòmica del Club, com es pot veure per la intensa propaganda portada a cap per aquest partit. Tots els senyors socis i simpatitzants faran ben segur acte de presència diumenge al camp d'esports i testimoniant la seva adhesió als esforços que l'actual Directiva fa per a tenir un equip i un terreny de joc que la importància de Castellar es mereix.

NOTI-SPORT

BURRIANA

Antic mas que havia estat de la Casa Sentpere. Antiga Sentpere, poc després de 1290, el vengué a Pelegrí de Sant Martí i aquest el revengué a Fossar.

CABRAFICH

Antic mas i casa pairal del terme. Flanda, mestressa del mas, donà amb els seus fills, al monestir de Sant Llorenç del Munt, el mas Cabrafich de Sant Esteve de Castellar, en 14 de les calendes d'abril de l'any 18, del rei Lluís. L'acta, fou estesa per En Ramon, Monjo, Notari. Però aquest mas tindria molta més antiguitat, perquè trobo en l'*Especulo* del Munt, que en 14 de les calendes de novembre de l'any 24, del Rei Felip, un propietari donà al monestir del Munt un alou que posseïa en la parròquia de Sant Esteve de Castellar, a Cabrafich, en lloc anomenat Manifacera. A tramuntana termenava amb honors de Ramon Guifred. Signa l'acta, Gaubert, sacerdot, probablement rector de Castellar.

Després, Pons, abat del Munt i del seu monestir, a 10 de les calendes de març de l'any 1197, concediren a Guillerma i al seu fill Bernat, un alou en la parròquia de Sant Esteve de Castellar en unió del lloc anomenat Cabrafich, el que al migdia termenava amb la terra del Senyor Rei i a ponent i tramuntana amb el torrent.

Després encara, Maria de Cabrafich, de la parròquia de Sant Esteve de Castellar, reconegué a Bernat Armengol, que li aportà en dot certa quantitat i li assignà sobre l'esmentat mas que posseïa, a 13 de les calendes de febrer de l'any 1313. L'acta fou closa pel Reverend Bernat de Curtibus (Corts) rector de Sant Esteve, que serà de Castellar segurament.

Aquest mas quedà inclòs després per raons de venda a Can Sentpere.

CASTAPERA

S'anomenava així, un camp del terme, en el segle XIV. En març de 1349, En Guillem de Togores (Tuguris) militar i Sibília, la seva muller, Senyors de la casa de Ribatallada que s'aixecava en terme de Terrassa, establiren i donaren amb enfiteusis a Guillem dez Pou, de la Parròquia de Sant Esteve de Castellar, perpètuament i als seus successors, tot el camp anomenat Castapera, tot el mas Desquer. Termenava el camp amb el mas de Compdals. Li establiren també, altre tros de terreny plantat de vinya, anomenat Cabruguera.

CAYELLES o CANYELLES

Ermensir i la seva esposa Richelle, donen al Munt, una peça de terra a Castellar, a la Muga i

NOTICIARI

DESTITUCIO

Per motius que ignorem, ha estat destituït pel Governador General de Catalunya, el Tinent de Mossos d'esquadra d'aquesta Capçalera, senyor. Mateu Jaume Rosselló, el qual feia aproximadament mig any que residia entre nosaltres.

Em rebut una atenta tarja de l'esmentat senyor despedint-se i oferint-se a nosaltres. traslladant-li des d'aquestes ratlles el nostre més pregon agraïment, dolguent-nos la seva destitució.

DEL PASSAT CARNAVAL

Han transcorregut animadíssimes les festes del Carnaval, principalment els balls de pinyata i de màscares celebrats respectivament a l'Ateneu Castellarenc i Sindicat Agrícola Armonia, el dissabte passat.

En els esmentats locals també s'hi celebraren esplèndids balls el diumenge i el dilluns, sobresortint de debò l'excel·lent decoració i ornamentació de la Sala de l'Ateneu Castellarenc, de la qual i fent justícia hem de felicitar als organitzadors i principalment a l'escenògraf senyor Domènech, que realitzà els susdits treballs, els quals amb una ben donada combinació d'efectes de llum, representava una caverna infernal, amb un gran i magnífic decorat de fons amb la cara i les urpes d'un fantasmagòric diable, i al·redós de tota la sala fornida d'estalactites de foc d'entre les quals hi sobresortien

grans serpents, dragons, mussols, llargandaixos, etc., tot molt ben combinat.

EL TEMPS

Dimarts passat a la tarda, caigué força calabruix, quasi fins a deixar blancs els carrers de la nostra població, el qual féu que s'hagi refrescat notablement la temperatura, i com que l'acció solar té ja bastanta força, amb tot i el vent nord molt fred que domina, al mig del dia gosem d'una excel·lent temperatura.

NOU SORTEIG

Pel Comitè local del «Segell Pro Infància», ens assabentem i fem públic que havent transcorregut amb escreix el termini fixat de quinze dies per tal de que el posseïdor del número 744 favoregut amb el tercer premi dels objectes que es sortejaren en el festival del «Segell» passés per les Oficines de l'Ajuntament a recollir el susdit premi, sense que s'hagi presentat aquell es considera caducat i per tant, demà dissabte, a les 6 de la tarda, es procedirà novament a sortejar l'esmentat premi consistent en una cristalleria, el qual tindrà lloc als baixos de les Cases Consistorials davant del públic que vulgui assistir-hi, advertint que si en aquest sorteig tampoc es presenta el posseïdor del número que resulti premiat, llavors l'objecte serà reservat per a sortejar-lo a la propera Campanya.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

ESTANC de torn per a diumenge,
Plaça Mestre Gelonch, 10

NAIXEMENTS

Dia 18.—Josep M.ª López Oliveras, fill de Francesc i de Maria.

Dia 22.—Alberta Brosa Riera, filla de Joan i d'Emília.

Dia 24.—Pilar Salvadó Fornós, filla de Francesc i de Pilar.

Dia 24.—Josepa Calvó Serra, filla de Domènec i Antònia.

L'enhorabona als pares i llurs famílies.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

El més sensacional dels encontres de campionat amateur, ens mostraran

Diada econòmica del Club

Montcada F. C.

sub-campió del Primer Grup Vallès

Castellar F. C.

campió del Primer Grup Vallès

EQUIP: Piñot,
Serra Vives
Fernández II, Fernández I, Montserrat
Ventura Miramon, Catalan, Carreras, Oliveras

PREUS: Socis, 1 pta. - No socis, 1'50
Srtes. sòcies, 0'25 - No sòcies, 0'50
Scients, 0'25

Aquest encontre a més del seu natural interès, servirà per a decidir el representant del Vallès a les eliminatòries comarcals.
NOTA: Per a entrar al camp, els senyors socis hauran de presentar el carnet del mes en curs.

Canyelles, que termenava la primera amb el mont *Reberudo* i a migdia amb honors d'Orsindo i altres.

Canyelles, a sol eixent, termenava amb el riu del mateix nom, a migdia amb la vinya dels donadors, a ponent amb el camí i a tramuntana amb honors de Chilio. (8 de les calendes de maig de l'any 20 del regnat de Lothario). L'acta és closa per Ovasio, pvre.

Pons, levita, dona al Munt (*II calendas octobris*, 26 d'Euric) un alou, que és en cases, terres i vinyes a *Canyelles*, que termeneja a orient amb el mont *Lauro*, a migjorn *in ipso Roig*, a ponent amb el camí del Solà i a tramuntana amb *Peremala*.

CASES VEYES i CASES NOVES

Dues agrupacions, diferents d'elles, hi hagué antigament en el terme, encara que fixament no es pot senyalar a on eren, ni quin era el seu nom pròpiament de cada una de les dues agrupacions. M'inclino a creure que una de les dues, es trobava prop del Castell i l'altra per la part d'*Ullastre*.

En una acta estesa pel Molt Magnífic Antoni Guerau de Clasquerí (militar) en 7 d'abril de 1468, es fa menció del mas de *Cases noves*, d'altre de *Cases veyes*, d'altre del *Bosch*, d'altre de pruneres i d'un torrent de pruneres.

monestir de Sant Llorenç del Munt, una vinya a *Bouada*, en el terme de Castellar, en 6 de les nones de març de l'any 36, del regnat de Lothario. L'acta fou closa per Borrell, levita.

BUADELLA

Es deia així, un terreny que estava en una vall anomenada *Valltorta*, prop de les *Arenes* de Sant Feliu de Castellar.

La casa de Buadella, conté molta antiguitat. D'ella probablement, venia el monjo de Sant Llorenç del Munt, Fra Marc de Buadella, que tingué varis importants càrrecs en aquell monestir, pels vols de l'any 1320.

En 20 de febrer de 1468, Joan Buadella, amo dels masos *Buadella* i *Rovires*, afirmà amb jurament i confessà que aquests masos estaven baix el domini directe i alou d'En Geran de Clasquerí, Senyor del Castell i del terme de Castellar, amb totes les seves terres i honors i amb l'obligació de préstec anual de certa quantitat per Nadal, i una quartera de blat de mesura de Sabadell per Sant Pere i Sant Feliu, una i mitja d'ordi en el mateix dia, certa quantitat d'espelta, alguna altra futesa que no he pogut saber, un parell de gallines per Nadal *unius jove ad arandum*, una xàvega de palla, un formatge, un parell d'ous, un jornal de cavar, dos quaters de vi (un bo i un altre superior) etc., etc., amb els delmes de tots els esplets com de costum.